

Utbildningsutskottets betänkande

1978/79: 7

med anledning av motioner om hemspråksundervisning m. m.

Motionerna

1977/78: 878 av Lars Werner m. fl. (vpk) såvitt gäller yrkandet att riksdagen i enlighet med vad som anförts i den till kulturutskottet remitterade motionen 1977/78: 877 uttalar att en utökning av antalet timmar för stödundervisningen till invandrarbarn bör ske (yrkandet 4),

1977/78: 1145 av Karin Andersson (c) vari yrkas att riksdagen beslutar anmoda regeringen att överväga och komma med förslag till en lösning av situationen beträffande läromedel för hemspråksundervisning i grundskola och gymnasieskola,

1977/78: 1567 av Lars Werner m. fl. (vpk) vari yrkas att riksdagen

1. uttalar att invandrarbarnen så långt möjligt bör få gå i enspråkiga grupper i förskolan och upp i grundskolans mellanstadium,

2. uttalar att hemspråksläraren i förskolan bör ingå i den ordinarie personalgruppen, och för att täcka behovet av hemspråkslärare i förskolan bör kommunerna bedriva internutbildning, för vilken statsbidrag bör utgå,

3. uttalar att kommunerna bör bedriva internutbildning av svensk förskolepersonal, socialbyråpersonal och andra tjänstemän som kommer i kontakt med invandrare, för vilken statsbidrag även bör utgå,

4. hos regeringen hemställer om förslag till statsbidragsgivning enligt punkterna 2 och 3,

5. hos regeringen hemställer om förslag till ändrade bestämmelser för hemspråksträning och hemspråksundervisning med syfte

a. att hemspråksundervisningen görs obligatorisk och ges samma ställning som övriga obligatoriska ämnen inom grundskolan,

b. att de större invandarspråken som t. ex. finska, danska, norska, grekiska och serbokroatiska ges samma status som t. ex. tyska och franska på grundskolans högstadium (dvs. B-språksstatus),

c. att även då hemspråksträningsgrupp eller hemspråksundervisningsgrupp omfattande fyra elever ej kan ordnas utan olägenhet för eleverna skall statsbidrag ändå utgå som om gruppen bestod av fyra elever,

d. att statsbidrag skall utgå för hemspråksträning för alla åldersgrupper inom förskolan,

6. hos regeringen hemställer om förslag i syfte att tillgodose behovet av hemspråksundervisning i särskolor och specialskolor, i enlighet med vad som anförts i motionen,

7. uttalar att begreppen hemspråksträning respektive hemspråksundervisning bör utbytas mot modersmålsträning och modersmålsundervisning, varvid även innehållet i träningen respektive undervisningen skall utvidgas till att omfatta modersmålets kultur och historia.

Utskottet

Riksdagen antog våren 1976 riktlinjer för dels hemspråksträning för sexåringar som omfattas av den allmänna förskolan, dels hemspråksundervisning i grundskolan och gymnasieskolan (prop. 1975/76: 118, UbU 1975/76: 33, rskr 1975/76: 391). Våren 1977 beslöt riksdagen om regler för statsbidrag till hemspråksträningen och hemspråksundervisningen (prop. 1976/77: 22, UbU 1976/77: 10, rskr 1976/77: 111).

Hemspråksreformen, som trädde i kraft läsåret 1977/78, gäller alla de sexåringar och skolelever för vilka ett annat språk än svenska utgör ett levande inslag i deras hemmiljö, således både invandrabarn och barn inom ursprungliga språkliga minoriteter. Hemspråksträningen och hemspråksundervisningen är frivillig för eleverna, men kommunerna är med visst undantag skyldiga att erbjuda och anordna den. Hemspråksundervisning kan ersätta undervisning i annat ämne inom den obligatoriska timplanen eller anordnas utanför den ämnesbundna timplanen.

Våren 1978 var, enligt skolornas uppgifter till statistiska centralbyrån (SCB), antalet invandrarelever i grundskolan 88 300 och i gymnasieskolan 11 500, dvs. sammanlagt 99 800. I denna statistik definieras invandrarelev som elev från hem där minst en av föräldrarna är av utländsk härkomst och har annat modersmål än svenska. (Definitionen ändras från och med höstterminen 1978 för att stämma överens med bestämmelserna om rätt till hemspråksundervisning.) I grundskolans hemspråksundervisning deltog 35 900 elever och i dess studiehandledning i olika ämnen på hemspråk deltog 14 100 elever. I gymnasieskolan deltog 990 elever i hemspråksundervisning och 300 i studiehandledning på hemspråk.

Begreppet hemspråk

Begreppet hemspråk bör enligt motionen 1977/78: 1567 (yrkandet 7) bytas ut mot begreppet modersmål. Innehållet i modersmålsträningen och modersmålsundervisningen bör därvid "utvidgas till att omfatta modersmålets kultur och historia".

Riksdagen godkände år 1976 regeringens förslag att benämningen hemspråk skall användas (prop. 1975/76: 118, UbU 1975/76: 33 s. 5, rskr 1975/76: 391). Denna benämning knyter an till barnens rätt till träning eller undervisning i det språk som utgör ett levande inslag i deras hemmiljö. Benämningen modersmål ansågs kunna förorsaka praktiska

svårigheter då oklarhet kan uppstå om vilket modersmål som avses i skilda situationer. Vidare erinrades om att begreppet modersmål inte längre används i skolförordning eller läroplaner då det gäller det svenska språket.

Utskottet anser att nämnda skäl för att använda benämningen hem-språk och mot att använda benämningen modersmål fortfarande äger giltighet.

Elever med minoritetsspråk skall, enligt tillägg den 1 juli 1978 till läroplanen för grundskolan, ges möjlighet att ta till vara sitt kulturarv. Det är vidare viktigt att skolan värdesätter och visar uppskattning av elevernas kulturarv. Lärare och annan skolpersonal bör enligt läroplanen i ökad utsträckning söka berika skolarbetet genom att ta vara på elevernas olika kulturbakgrunder. Enligt läroplanen bidrar detta till förståelse och respekt för olika språk och kulturer. I läroplanens supplement Undervisning av invandrabarn m. fl. — 2, 1973, sägs bl. a. "För att tillgodose elevens behov av orientering om väsentliga sidor i sin ursprungskultur måste läraren med stor omsorg välja stoff till samtal och läsning inom olika ämnesområden. På alla stadier bör eleverna därför ha tillgång till läromedel som ger information om människor och natur i hemlandet". I socialstyrelsens serie Arbetsplan för förskolan, del 4, Invandrabarn i förskolan, betonas att invandrabarnen behöver både sitt språk och sin kultur.

Av vad utskottet redovisat följer att hemspråksträning och hemspråksundervisning således skall omfatta både barnens hemspråk och deras ursprungliga kultur och historia. Motionärernas yrkande är i detta avseende alltså redan tillgodosett.

Med hänvisning till det anförda föreslår utskottet att riksdagen avslår yrkandet 7 i motionen 1977/78: 1567.

Obligatorisk hemspråksundervisning

Riksdagen fastställde år 1975 målen för invandrapolitiken. Ett av dessa mål är att medlemmarna av språkliga minoriteter själva skall få välja i vilken grad de vill bibehålla och utveckla den ursprungliga kulturella identiteten. I anslutning härtill beslöt riksdagen att hemspråksundervisningen skall vara frivillig för barnen (prop. 1975: 26, InU 1975: 6, rskr 1975: 160).

I motionen 1977/78: 1567 yrkas (yrkandet 5 a) att hemspråksundervisningen skall göras obligatorisk och ges samma ställning som övriga obligatoriska ämnen inom grundskolan. Detta skulle enligt motionärernas mening ge invandrabarnen samma utvecklings- och utbildningsmöjligheter som de svenskspråkiga barnen.

Ett förslag om att göra hemspråksundervisningen i skolan obligatorisk har också förts fram av statens invandrarverks styrelse i anslagsframställningen för budgetåret 1979/80. Styrelsen är dock inte enig.

Utskottet är inte berett att nu föreslå riksdagen att ändra principerna för den frivilliga hemspråksundervisningen. Det är endast något mer än ett år sedan hemspråksreformen trädde i kraft och någon samlad utvärdering av verksamheten har ännu inte redovisats. Ett beslut om obligatorisk hemspråksundervisning stämmer inte överens med det i invandrarpolitiken uppställda valfrihetsmålet. Utskottet föreslår att riksdagen skall avslå yrkandet 5 a i motionen 1977/78: 1567.

Enligt vad utskottet erfarit har SÖ börjat arbeta med ett handlingsprogram för den framtida invandrarundervisningen. Det är enligt utskottets mening viktigt att SÖ i det pågående arbetet med handlingsprogrammet tar upp frågan om hur informationen om hemspråksundervisningen till invandrarfamiljerna och familjerna inom de ursprungliga språkliga minoriteterna fungerat och hur den eventuellt kan behöva förändras eller intensifieras.

Hemspråk som tillvalsämne

De större invandrarpråken skall enligt motionen 1977/78: 1567 (yrkandet 5 b) ges samma status som t. ex. franska och tyska på grundskolans högstadium. Motionärerna önskar således att hemspråk skall bli ett tillvalsämne.

I dag är hemspråk inte tillvalsämne. Hemspråksundervisning kan enligt gällande bestämmelser ersätta undervisning av motsvarande omfattning i bl. a. tillvalsämne. Enligt SÖ:s förslag till ny läroplan för grundskolan skall tillvalssystemet innehålla fyra alternativ, varav hemspråk skall vara ett. Samtidigt skall nu-gällande regler för hemspråksundervisning behållas. Enligt SÖ:s förslag skall eleverna alltså ha möjlighet att läsa hemspråk antingen enligt de nu gällande reglerna för hemspråksundervisning eller enligt de föreslagna reglerna för tillvalsämnena. Då SÖ:s läroplansförslag nu är under prövning bör yrkandet 5 b i motionen 1977/78: 1567 avslås av riksdagen.

Rätt till statsstödd hemspråksundervisning m. m.

Kommunerna är skyldiga att anordna hemspråksträning för sex-åringar som omfattas av den allmänna förskolan och hemspråksundervisning för elever i grundskolan och gymnasieskolan. Om det föreligger stora praktiska svårigheter att anordna hemspråksträning eller hemspråksundervisning och om lärare inte finns tillgängliga utan stora extra kostnader är kommunernas skyldigheter begränsade då det gäller grupper om färre barn respektive elever än fyra. Målet bör dock vara att alla så gott som utan undantag skall kunna erbjudas föreskriven hemspråksträning respektive hemspråksundervisning (prop. 1975/76: 118, UbU 1975/76: 33, rskr 1975/76: 391).

Till hemspråksträning i förskolan utgår ett schablonbelopp per statsbidragsberättigande deltagande barn och år.

Till hemspråksundervisning och studiehandledning på hemspråk i grundskolan beräknas resursen med 1,1 lärarveckotimmar per deltagande elev och läsår. Om särskilda skäl föreligger får länskolnämnden besluta att bidrag skall utgå för ytterligare högst 0,3 veckotimmar för varje elev.

Till hemspråksundervisning i gymnasieskolan beräknas resursen med 0,75 lärarveckotimmar per deltagande elev och läsår.

Enligt motionen 1977/78: 1567 (yrkande 5 d) skall statsbidrag utgå för hemspråksträning för alla åldersgrupper inom förskolan.

Under våren 1978 uttalade socialutskottet (SoU 1977/78: 25 p. 9) att det finns "anledning att snarast överväga vilka ytterligare insatser som kan göras för att förbättra möjligheterna att få till stånd en utökad hemspråksträning för invandrabarn i förskolcåldern, i första hand för dem som är yngre än sex år". Detta gav riksdagen som sin mening regeringen till känna (rskr 1977/78: 188). Utbildningsutskottet föreslår därför att yrkandet 5 d i motionen 1977/78: 1567 inte skall föranleda någon riksdagens vidare åtgärd.

I samma motion hemställs (yrkandet 5 c) vidare om ändrade bestämmelser för hemspråksträning och hemspråksundervisning. Motionärerna anser att statsbidrag skall kunna utgå med samma belopp som för grupp om fyra elever även i de fall en grupp omfattar ett lägre antal deltagare.

Utskottet vill först erinra om att kommunerna har frihet att organisera hemspråksträningen och hemspråksundervisningen på det sätt som bäst främjar barnens och elevernas utveckling och studiesituation (prop. 1975/76: 118, UbU 1975/76: 33 s. 9, rskr 1975/76: 391). Statsbidraget utgår som tidigare sagts med ett schablonbelopp per deltagande statsbidragsberättigande barn i förskolan och med en resurs beräknad i lärarveckotimmar per deltagande elev i grundskolan och gymnasieskolan. Kommunerna har därigenom samlade resurser för träningen i förskolan respektive undervisningen i grundskolan och gymnasieskolan. Resurserna kan fritt användas till att anordna träningen och undervisningen i små eller stora grupper. Genom att t. ex. samla elever från en stor språkgrupp i få och stora undervisningsgrupper kan resurser frigöras för undervisning i små undervisningsgrupper av elever med ovanligare språk. Utskottet vill vidare erinra om att kommuner med särskilda problem — t. ex. många eller små invandrargrupper, ett fåtal invandrabarn eller skolskjutsproblem — kan ansöka hos länskolnämnden om ett högre lärartimmuttag i grundskolan än de ordinarie 1,1 lärarveckotimmarna per deltagande elev och läsår. Det särskilda lärartimmuttaget får uppgå till högst 1,4 lärarveckotimmar (UbU 1976/77: 10, rskr 1976/77: 111). Med hänvisning till det anförda föreslår utskottet att riksdagen avslår yrkandet 5 c i motionen 1977/78: 1567.

Riksdagen bör enligt motionen 1977/78: 1567 (yrkandet 6) hos regeringen hemställa om förslag om hemspråksträning och hemspråksundervisning i särskolor och specialskolor.

Regeringen gav den 30 juni 1977 SÖ i uppdrag att inkomma med förslag till insatser för att invandrarbarn i specialskolan och särskolan skall få hemspråksträning och hemspråksundervisning. SÖ lämnade sitt förslag till regeringen den 22 september 1977.

Därefter har SÖ i sin anslagsframställning för budgetåret 1979/80 beräknat medel för hemspråksundervisning i specialskolan. Behovet beräknas till fyra lärarveckotimmar för elev i specialskolan för synskadade och fem lärarveckotimmar för elev i specialskolan för döva och gravt hörselskadade. SÖ begär också medel för hemspråksundervisning i särskolan. Redan i dag anordnas hemspråksundervisning i viss utsträckning i särskolan som samordnad specialundervisning enligt stadgan angående psykiskt utvecklingsstörda. SÖ redovisar i sin anslagsframställning att 45 av särskolans 580 invandrarelever deltog i hemspråksundervisning i april 1978. Ytterligare 46 elever önskade sådan undervisning.

Med hänvisning till att frågan är under beredning föreslår utskottet att riksdagen avslår yrkandet 6 i motionen 1977/78: 1567.

Hemspråksundervisningens organisation

Riksdagen skall enligt motionen 1977/78: 1567 (yrkandet 1) uttala att invandrarbarnen så långt det är möjligt skall få gå i enspråkiga grupper i förskolan och ända upp i grundskolans mellanstadium.

Som utskottet tidigare erinrat om har kommunerna frihet att välja hur hemspråksträningen och hemspråksundervisningen skall organiseras och anordnas. I propositionen 1975/76: 118 diskuterades olika modeller för hur hemspråksundervisningen kan organiseras. Därvid angavs förberedelseklasser och enspråkiga klasser som en modell. Enligt uppgift från SÖ fanns i mars 1978 300 förberedelseklasser med gemensamt hemspråk. Vidare fanns 148 förberedelseklasser med olika hemspråk. Det fanns också 96 s. k. sammansatta klasser i vilka hälften av eleverna är svenska och den andra hälften har ett gemensamt hemspråk.

I propositionen 1975/76: 118 diskuterades också möjligheterna att, då det är praktiskt genomförbart, anordna enspråkiga grupper i förskolan. I SÖ:s PM i oktober 1977 om hemspråksträning, hemspråksundervisning och stödundervisning i svenska sägs bl. a. "De bästa förutsättningarna för en god språklig och social utveckling för invandrarbarnen har visat sig vara enspråkiga grupper eller grupper där invandrarbarn från samma språkgrupp utgör majoritet. Då invandrarbarn integreras i deltidsgupper eller daghem eller placeras i familjedaghem är det av stor betydelse att flera barn från samma språkgrupp ingår i barngruppen. Möjlighet till kamratkontakter på det egna språket kan då tillgodoses och den tvåsprå-

kiga personalen utnyttjas bättre.” Detta betonas också av socialstyrelsens sociala barna- och ungdomsvårdsbyrå (meddelandeblad nr 5/77).

Mot denna bakgrund anser utskottet att det inte behövs något uttalande från riksdagens sida om att enspråkiga grupper skall anordnas i förskola och skola. Utskottet förutsätter att kommunerna organiserar hemspråksträningen och hemspråksundervisningen i enlighet med uppdragna riktlinjer och att det sker på det sätt som bedöms bäst för barnen och eleverna alltefter de praktiska möjligheter som står till buds. Utskottet förutsätter också att SÖ i det nyligen påbörjade arbetet med en handlingsplan för invandrarundervisningen tar till vara de erfarenheter som görs med enspråkiga förberedelseklasser m. m. Riksdagen bör alltså avslå yrkandet 1 i motionen 1977/78: 1567.

Läromedel

I motionen 1977/78: 1145 yrkas att riksdagen skall anmoda regeringen att överväga och komma med förslag till en lösning av problemen med läromedel för hemspråksundervisningen i grundskolan och gymnasieskolan. Motionären anför att kommunerna inte har kunnat bära kostnaderna för läromedel på invandrarspråk. Vidare anser motionären att bristen på läromedel är påtaglig och att kommunerna har svårt att få en överblick över tillgängliga läromedel.

I propositionen 1975/76: 118 (s. 108—110) avvisades invandrargruppens utredningsförslag (Ds U 1975: 13) om ett statligt bidrag per elev och läsår till läromedel inom hemspråksundervisningen. Föredragande statsrådet pekade därvid på att läromedelsanskaffningen inom skolväsendet är en kommunal angelägenhet. Statsrådet fann det angeläget att kommunerna uppmärksammar de möjligheter till samarbete mellan hemspråksundervisningen och folkbiblioteken samt skolbiblioteken som föreligger. I det slutliga förslaget till statsbidragssystem ingick inte något stöd till läromedel (prop. 1976/77: 22). Riksdagen godkände detta förslag (UbU 1976/77: 10, rskr 1976/77: 111).

Utskottet är för sin del inte berett föreslå att kostnadsansvaret för läromedlen inom hemspråksundervisningen skall omfördelas.

Stöd till produktion av läromedel inom bristområden, bl. a. invandrarundervisning, lämnas ur ett särskilt anslag som administreras av statens institut för läromedelsinformation (SIL). Under budgetåret 1977/78 användes ca 880 000 kr. till läromedel för invandrar- och minoritetsundervisning, dvs. omkring en tredjedel av det totala produktionsstödet detta år.

För närvarande pågår inom SÖ bl. a. ett projekt för utveckling av läromedel för invandrare i grundskolan och gymnasieskolan (LI-projektet) och ett projekt för utveckling av läromedel i samiska.

SIL skall informera om läromedel. Informationen lämnas i allmänhet

i form av läromedelsförteckningar. Fr. o. m. budgetåret 1977/78 har SIL hela ansvaret för informationen om läromedel för invandrarundervisning från SÖ. Denna information består dels av läromedelsförteckningar och smärre listor över läromedel på olika språk, dels av en utställning av läromedel för invandrarundervisning. SIL:s utgivningsplan för åren 1976/77—1981/82 omfattar förteckningar över läromedel på omkring tjugo språk samt smärre listor över läromedel på ytterligare ett antal språk.

Arbete med att utveckla läromedel för invandrarundervisning, att stödja produktion av sådana läromedel samt att informera om befintliga läromedel pågår således. Frågan om ett eventuellt ökat stöd till denna verksamhet får prövas i vanlig ordning i det årliga budgetarbetet.

Med hänvisning till det anförda föreslår utskottet att riksdagen avslår motionen 1977/78: 1145.

Stödundervisning i svenska

Riksdagen bör enligt motionen 1977/78: 878 (yrkandet 4) uttala sig för en ökning av antalet timmar för stödundervisning för invandrarbarn.

I grundskolan anordnas stödundervisning i svenska vid sidan av den vanliga undervisningen. Sådan stödundervisning skall anordnas dels för elever med minoritetsspråk som hemspråk, dels för elever med svenska som hemspråk och som har intagits från utländska skolor (5 kap. 37 § skolförordningen).

Statsbidrag till stödundervisning i svenska utgår enligt SÖ:s anvisningar den 9 december 1977 med högst fyra veckotimmar per grupp. Undervisningsgrupperna bör vara små och i möjligaste mån homogena med avseende på ålder och färdighet i svenska.

I läroplanssupplementet (år 1973) om invandrarbarnens undervisning sägs att eleven under den första tiden efter ankomsten till Sverige behöver ett intensivt stöd och att stödundervisningsresursen per elev och år kan koncentreras till ett större antal undervisningstimmar under elevens första tid.

Utskottet finner inte anledning att föreslå ändring av de nyligen utfärdade bestämmelserna för omfattningen av stödundervisning i svenska, varför riksdagen bör avslå yrkandet 4 i motionen 1977/78: 878.

Övrigt

I motionen 1977/78: 1567 yrkas (yrkandet 2) bl. a. att riksdagen skall uttala att hemspråksläraren i förskolan bör ingå i den ordinarie personalgruppen.

I de riktlinjer för hemspråksreformen som riksdagen antog år 1976 ingick ett avsnitt om hur hemspråksträningen skall organiseras i för-

skolan (prop. 1975/76: 118 s. 91—92). I propositionen ströks bl. a. under det angelägna i att knyta tvåspråkig personal till heltidsförskolan. Även för barnen i deltidsskolan förutsågs ett ökande behov av tvåspråkiga förskollärare. Detta synsätt avspeglar sig också i socialstyrelsens arbetsplan för förskolan och i meddelandeblad från styrelsens sociala barn- och ungdomsvårdsbyrå. I meddelandeblad nr 19/77 sägs vidare att det är viktigt att alla hemspråkslärare ingår i respektive förskolas arbetslag och ges tillfälle att tillsammans med den svenska personalen planera arbetet. Mot denna bakgrund föreslår utskottet att riksdagen avslår motionen 1977/78: 1567 yrkandet 2 i denna del.

I samma motion yrkas (yrkandena 2 och 3) också att riksdagen skall uttala att kommunerna bör bedriva internutbildning för hemspråkslärare i förskolan samt för svensk förskolepersonal, socialbyråpersonal och andra tjänstemän som kommer i kontakt med invandrare. Då detta är en kommunal angelägenhet anser utskottet att riksdagen bör avslå motionen 1977/78: 1567 yrkandena 2 och 3 i dessa delar.

Slutligen yrkas i motionen 1977/78: 1567 (yrkandena 2 och 3) att statsbidrag skall utgå till den i motionen föreslagna interna kommunala utbildningen och att riksdagen skall hemställa hos regeringen om förslag till sådan statsbidragsgivning (yrkandet 4). Utskottet är inte berett att förorda någon omfördelning av kostnadsansvaret för sådan utbildning. Riksdagen bör således avslå motionen 1977/78: 1567 yrkandet 2 i denna del, yrkandet 3 i denna del och yrkandet 4.

Hemställan

Utskottet hemställer

1. att riksdagen beträffande benämningen hemspråk m. m. avslår motionen 1977/78: 1567 yrkandet 7,
2. att riksdagen beträffande obligatorisk hemspråksundervisning avslår motionen 1977/78: 1567 yrkandet 5 a,
3. att riksdagen beträffande hemspråk som tillvalsämne på grundskolans högstadium avslår motionen 1977/78: 1567 yrkandet 5 b,
4. att riksdagen beträffande hemspråksträningen i förskolan avslår motionen 1977/78: 1567 yrkandet 5 d,
5. att riksdagen beträffande reglerna för statsbidrag till hemspråksträning och hemspråksundervisning avslår motionen 1977/78: 1567 yrkandet 5 c,
6. att riksdagen beträffande hemspråksundervisning m. m. i specialskolan och särskolan avslår motionen 1977/78: 1567 yrkandet 6,
7. att riksdagen beträffande enspråkiga grupper avslår motionen 1977/78: 1567 yrkandet 1,

8. att riksdagen beträffande läromedel avslår motionen 1977/78: 1145,
9. att riksdagen beträffande stödundervisning i svenska avslår motionen 1977/78: 878 yrkandet 4,
10. att riksdagen beträffande hemspråksläraren i förskolan avslår motionen 1977/78: 1567 yrkandet 2 i denna del,
11. att riksdagen beträffande viss intern kommunal utbildning avslår motionen 1977/78: 1567 yrkandet 2 i denna del och yrkandet 3 i denna del,
12. att riksdagen beträffande statsbidrag till viss intern kommunal utbildning avslår motionen 1977/78: 1567 yrkandet 2 i denna del, yrkandet 3 i denna del och yrkandet 4.

Stockholm den 10 oktober 1978

På utbildningsutskottets vägnar

STIG ALEMYR

Närvarande vid ärendets slutbehandling: Stig Alemyr (s), Claes Elmstedt (c), Ove Nordstrandh (m), Bengt Wiklund (s), Sven Johansson (c), Lars Gustafsson (s), Linnea Hörlén (fp), Roland Sundgren (s), Gösta Karlsson (c), Helge Hagberg (s), Hans Nyhage (m), Lennart Bladh (s), Christina Rogestam (c), Torsten Karlsson (s) och Jörgen Ullenhag (fp).